

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 16Er/2386/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116209719
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Vekrbauerová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7116209719.3

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci vykonania exekúcie v prospech oprávneného: R. T., nar. XX.X.XXXX, bytom B. X. R. XX/XX, XXX XX T. V. L., právne zastúpenej Advokátska kancelária Taragel a Počubayová, s.r.o. so sídlom Starosaská 11, Spišská Nová Ves 052 01, IČO: 50 413 091 proti povinnému Rapid life životná poisťovňa, a.s. Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO 31 690 904, zast.: JUDr. Irena Sopková, nútený správca Rapid life životná poisťovňa, a.s., v konaní o vymoženie 1.082,71 EUR s prísl., trov predchádzajúceho konania 876,98 EUR a trov exekúcie, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Barbora Hovanová, Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 16Er/2386/2016-23 zo dňa 30.11.2016 takto

rozhodol:

Sťažnosť povinného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 27.4.2016 a poverenia na vykonanie exekúcie č. 5802 131016 vydaného Okresným súdom Košice I dňa 13.5.2016, bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Barbora Hovanová.

2. Dňa 20.6.2016 boli súdnemu exekútorovi doručené námietky povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie, a to v zákonnej lehote.

3. Povinný vo svojich námietkach proti exekúcii uviedol, že dňa 21.1.2014 zaplatil oprávnenému poistné plnenie vo výške 1.175,80 EUR a daň z príjmu z tohto poistného plnenia, ktorú povinný za oprávneného odviezol správcovi dane, činila 47,05 EUR. Rozsudkom, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní uložil súd povinnému doplatiť oprávnenému sumu 1.082,71 EUR. Po spočítaní sumy 1.175,80 EUR a sumy 1.082,71 EUR ide o sumu uvedenú v poistnej zmluve pre prípad dožitia vo výške 2.258,51 EUR. Proti exekúcii vedenej na vymoženie pohľadávky vo výške 146,60 EUR spolu s príslušenstvom vedenej na podklade upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. EX 69/2016-7 zo dňa 30.5.2016 ako aj voči neodôvodneným a neúčelným trovám, ktoré si exekútor vyúčtoval, podáva povinný námietky proti exekúcii, pričom exekúcia je neopodstatnená, lebo je vedená vo vzťahu ku dani 145,30 EUR z vyplateného poistného plnenia zrazenej v prospech štátu podľa § 7 ods. 1 písm. e/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov a zároveň aj vo vzťahu ku úrokom z omeškania 1,30 EUR z tejto dane. Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/123/2014-317 zo dňa 15.2.2016 nekonštituoval žiadnu novú povinnosť, ale iba deklaroval výšku poistného plnenia, ktorú súd ustálil zhodne so znením poistnej zmluvy, obsah ktorej povinný spochybňoval. Bez ohľadu na to, že súd priznal oprávnenému právo na poistné plnenie v určitej výške, toto poistné plnenie podlieha podľa daňových predpisov zrážkovej dani z príjmu podľa § 7 ods. 1 písm. e/ zákona č. 595/2003 Z.z.. Priznanie poistného plnenia rozsudkom súdu nie je okolnosťou, s ktorou zákon o dani z príjmov spája zánik daňovej povinnosti, resp. oslobodenie poistného plnenia od dani z príjmu. Zrážková daň z príjmu nie je nárokom oprávneného, ale nárokom štátu, ktorému bola daň spolu vo výške 145,30 EUR v lehote 15 dní od výplaty poistného plnenia odvedená. Povinný počas trvania poistného vzťahu uhradil poistné pre prípad smrti a poistné pre

prípád dožitia spolu vo výške 1.252,08 EUR. Príjem z poistenia bol teda rozdiel medzi zaplateným poistným pre prípad dožitia sa konca poistenia a poistnou sumou vo výške 2.258,51 EUR. Z tohto základu dane bola stanovená daň vo výške 143,05 EUR, a preto bolo zo sumy 1.082,71 EUR zaplatené iba 937,41 EUR. Oprávnený exekvuje pohľadávku, ktorá zodpovedá zrazenej dani a príslušenstva (úroku z omeškania z tejto dane vypočítaného), pokúša sa v podstate exekvovať nárok štátu, na ktorý nemá právo a zároveň sa pokúša na úkor povinného bezdôvodne sa obohatiť, pretože vymáha od povinného povinným za oprávneného už štátu zrazenú a odvedenú daň, a preto povinný zastáva názor, že exekúcia je bezdôvodná, nezákonná a neprípustná. Vzhľadom na uvedené povinný navrhuje, aby exekučný súd vyhlásil exekúciu v časti exekvovanej dane vo výške 145,30 EUR, príslušenstva z tejto dane vypočítaného vo výške 1,30 EUR, ako aj trov exekúcie, ktoré s týmto súvisia za neprípustnú a exekučné konanie zastavil.

4. Okresný súd Košice I uznesením č.k. 17Er/2386/2016-23 zo dňa 30.11.2016 námietky povinného proti exekúcii zamietol (I. výrok) a námietky povinného proti trovám exekúcie zamietol (II. výrok).

5. Dňa 27.12.2016 povinný podal sťažnosť proti všetkým výrokom vyššie uvedeného uznesenia, pretože napádané výroky považuje v celom rozsahu za nesprávne a nezákonné, pretože súd prvej inštancie nevykonával navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo viedlo následne k tomu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Podstatu nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie povinný vidí v tom, že súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil, že exekúcia je neopodstatnená, lebo je vedená aj vo vzťahu ku dani z vyplateného poistného plnenia zrazenej v prospech štátu podľa § 7 ods. 1 písm. e/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov a zároveň aj vo vzťahu k úrokom z omeškania a inému príslušenstvu pohľadávky vypočítaného z tejto dane. Ďalej povinný v sťažnosti zopakoval tie isté argumenty, ktoré uviedol vo svojich námietkach proti exekúcii a dodal, že zastáva názor, že exekúcia je bezdôvodná, nezákonná a neprípustná, a to minimálne v časti zrazenej dane z príjmov a ide pre povinného o principiálnu a zásadnú otázku, ktorá si podľa povinného vyžaduje aspoň to, aby súd prvej inštancie požiadal daňové orgány, ktoré sú jediné kompetentné sa vyjadriť k odbornej otázke správneho zdaňovania poistného plnenia. Pokiaľ povinný argumentuje daňovou povinnosťou, jeho požiadavka na zabezpečenie stanoviska daňového úradu k otázke zrážkovej dane súdnou cestou je prirodzená a logická a nie je v moci povinného ako súkromného podnikateľského subjektu stanovisko daňového úradu zabezpečiť. Na základe vyššie uvedených skutočností povinný navrhol, aby súd prvej inštancie sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil, doplnil dokazovanie dožiadanim daňového úradu k otázke správneho zdaňovania a potom rozhodol tak, že vyhlasuje exekúciu minimálne v časti exekvovanej dane, príslušenstva z tejto dane vypočítaného ako aj trov exekúcie z takto neoprávnene exekvovanej sumy stanovených, ktoré s tým súvisia, za neprípustnú.

6. Oprávnená sa k sťažnosti povinného vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 29.3.2017, v ktorom okrem iného uviedla, že v celom rozsahu sa stotožňuje s právnym názorom súdu uvedenom v predmetnom uznesení, teda, že inštítú námietok neslúži ako opravný prostriedok voči exekučnému titulu a akékoľvek hmotnoprávne nároky bolo potrebné uplatniť si v rámci súdneho konania, resp. odvolacieho konania proti rozsudku, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom. Exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a nemôže právo judikovať. Povinný v predmetnej veci nevyužil možnosť odvolania, a preto rozsudok prvostupňového súdu nadobudol právoplatnosť. Zároveň je nutné uviesť, že tvrdenia uvádzané v námietkach tak, ako i sťažnosti prvýkrát povinný uviedol až v týchto podaniach a v rámci súdneho konania výšku žalovanej sumy z týchto dôvodov nenamietal. Oprávnená ďalej uviedla, že povinný žiadnym relevantným spôsobom nepredložil svoje tvrdenia, hlavne nepreukázal, že prípadnú daň z príjmu z vyplateného poistného plnenia i skutočne vyplatil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnený považuje uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 16Er/2386/2016-23 za správne v celom rozsahu a podanú sťažnosť povinného len ako účelné oddialenie samotného výkonu exekučného konania, a teda ako nedôvodnú, preto navrhuje súdu prvej inštancie, aby sťažnosť v celom rozsahu zamietol.

7. Podľa § 239 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

9. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

10. Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

11. Podľa § 244 CSP, rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

12. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákona súd prvej inštancie po zistení, že sťažnosť podal povinný, v koho neprospech bolo uznesenie vydané ako oprávnená osoba voči uzneseniu prvej inštancie vydaného vyšším súdnym úradníkom, voči ktorému je sťažnosť prípustná a túto povinný podal v zákonnej lehote (§ 239 ods. 1, § 240, § 242 a § 244 CSP), sudca súdu prvej inštancie preskúmal podanú sťažnosť povinného a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

16. Povinný v sťažnosti v podstate poukázal na to, že vyšší súdny úradník nesprávne rozhodol, vydal predmetné uznesenie na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a v sťažnosti konkretizovaného dôvodu povinný považuje napadnuté uznesenie za nezákonné a nesprávne.

17. V predmetnej exekučnej veci je potrebné poukázať na to, že vyšší súdny úradník v odôvodnení uznesenia č.k. 16Er/2386/2016-23 zo dňa 30.11.2016 pri posúdení námietok povinného proti exekúcii citoval a poukázal na ust. § 36 ods. 2, § 38 ods. 2 a § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného do 31.3.2017 a vo vzťahu k námietkam povinného voči trovám exekúcie § 201 ods. 2, § 196, § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, ďalej § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 2, § 5 ods. 2, § 14 ods. 1 a § 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov účinného do 31.3.2017. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že exekučným titulom - podkladom pre exekučné konanie je rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/123/2014-317 zo dňa 15.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.3.2016 a vykonateľnosť dňa 9.3.2016 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/123/2014-333 zo dňa 23.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2016 a vykonateľnosť dňa 24.4.2016. Vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 1.082,71 EUR s úrokom z omeškania 5,5% ročne zo sumy 1.162,01 EUR od 31.01.2014 do zaplatenie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vyššie uvedeným uznesením bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 876,98 EUR na účet právneho zástupcu oprávneného, JUDr. Miloša Taragela do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Ďalej z odôvodnenia predmetného uznesenia je zrejmé, že nakoľko sú obidve predmetné rozhodnutia právoplatné a vykonateľné, a teda riadne spôsobilé byť podkladom na vykonanie exekúcie, t.j. exekučným titulom, exekučný súd, ktorý rieši samotný výkon judikovaného práva ako takého, je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a výrokom tohto exekučného titulu, a preto počas výkonu exekúcie nepreskúma existenciu a obsah hmotnoprávneho vzťahu medzi oprávneným a povinným pred vydaním exekučného titulu. To znamená, že v tomto štádiu exekučný súd neposudzuje hmotno-právnu stránku pôvodného konania, keďže toto už bolo právoplatne skončené, a preto nemôže prihliadať ani na okolnosti a materiálnu stránku pôvodného konania, ktorého výsledkom bolo vydanie exekučného titulu. Materiálne preskúmvanie rozsudku, ktorého sa fakticky povinný prostredníctvom podania námietok domáha, je vo vykonávacom konaní zásadne vylúčené, okrem prípadov tzv. spotrebiteľských sporov, kde však dochádza výlučne ku skúmaniu skutočností, či nedošlo k porušeniu práv spotrebiteľa. V danom prípade súd dospel k jednoznačnému záveru, že námietky povinného boli podané nedôvodne, že v danej veci došlo k úhrade, avšak úhrada nebola vykonaná v takom rozsahu, ako to ukladajú právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdu, pričom tvrdenia povinného o tom, že exekučný titul iba deklaroval výšku poistného,

avšak nekonštituoval žiadnu novú povinnosť, sú podľa názoru súdu irelevantné, nakoľko samotné rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom jednoznačne ukladá presne špecifikovanú povinnosť a aj lehotu na jej splnenie. To znamená, že judikované právo priznané oprávnenému musí byť zo strany povinného splnené v takom rozsahu a v takej lehote, ako ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Tvrdenie povinného, že priznanie poistného plnenia rozsudkom súdu nie je okolnosťou, s ktorou zákon o dani z príjmov spája zánik daňovej povinnosti je v tomto prípade absolútne irelevantné, keďže v danom prípade sa jedná o judikované právo, ktoré má povinný povinnosť splniť v takom rozsahu, v akom bolo určené rozhodnutím. Vo vzťahu k námietkam povinného proti trovám exekúcie z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že trovy exekúcie, ktoré súdny exekútor vyčíslil v upovedomení o začatí exekúcie a ktoré povinný namietal vo svojom podaní, boli vyčíslené v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách súdnych exekútorov a Exekučného poriadku, a preto súd nezistil, aby zo strany súdneho exekútora došlo k nesprávnemu vyčísleniu trov exekúcie, resp. k uplatneniu trov exekúcie v rozpore s vyhláškou o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, či Exekučného poriadku. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že námietky povinného proti trovám exekúcie boli povinným podané nedôvodne, a preto ich súd v celom rozsahu zamietol.

18. Na zdôraznenie vecnej správnosti sťažnosťou napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na to, že predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva a ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z toho je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie a smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Z ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017 vyplýva, že povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a taktiež, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Vo vzťahu k námietkam povinného proti trovám exekúcie je potrebné poukázať na to, že tieto námietky sú nepreskúmateľné, nakoľko ich povinný neodôvodnil, pričom dôkazné bremeno vo vzťahu k odôvodneniu námietok povinného proti trovám exekúcie je na ťarchu povinného. Keďže v danom prípade povinný neodôvodnil námietky proti trovám exekúcie vôbec, čiže konkrétne nespochybnil výšku trov, opodstatnenosť trov, a ani žiadnym spôsobom nenapadol výpočet trov, súd na takéto námietky nemôže prihliadať, a preto tieto námietky sú od počiatku nedôvodné a bezpredmetné.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyšší súdny úradník pri posúdení námietok povinného proti exekúcii a námietok proti trovám exekúcie aplikoval správne ustanovenia zákona, svoje závery založil na správnom skutkovom zistení a rozhodnutie odôvodnil riadne tak, že je preskúmateľné a zákonné.

20. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd považoval sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 30.11.2016 č.k. 16Er/2386/2016-23 za nedôvodnú, a preto sťažnosť povinného voči tomuto uzneseniu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP).